

CUDOWNE ROZMNOŻENIE CHLEBA – NAKARMIENIE PIĘCIU TYSIĘCY

Werset przewodni: (...) Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych [Mat. 4:4b]

Przebieg zajęć: Nauczyciel nawiązuje do poprzedniej lekcji i sprawdza, czy dzieci pamiętają historię uciszenia burzy oraz innych cudów dokonanych przez Jezusa (uzdrowienie kobiety cierpiącej na krwotok, przywrócenie wzroku niewidomemu, wskrzeszenie córki Jaira, itd.). Powtarza z grupą piosenkę „Gdy wokół straszna burza (...)” i przypomina, że cud jest nadprzyrodzoną, Bożą ingerencją w życie człowieka.

Następnie odczytuje fragment z **Ewangelii Łukasza 9:11-17**, uprzedzając dzieci, że będzie go czytał po raz kolejny, zatrzymując się przed ważnymi słowami, które dzieci będą musiały uzupełnić (słowa te zostały podkreślone w tekście).

UWAGA: Jeśli dzieci są naprawdę małe, może okazać się, że konieczne będzie sparafrazowanie lub objaśnienie niektórych fragmentów, zwłaszcza tych, w których występują imiesłowy takie jak: przyjąwszy, wzięwszy, czy zastąpienie niektórych słów (mężów => mężczyzn, dwunastu => dwunastu uczniów/apostołów, aniżeli => niż, itd.) albo po prostu opowiedzenie tej historii swoimi słowami. Dobrze byłoby posłużyć się podczas opowiadania rysunkami lub flanelografem:

11. *A tłumy, dowiedziawszy się o tym, poszły za nim. Przyjąwszy je, mówił do nich o Królestwie Bożym i leczył tych, którzy potrzebowali uzdrowienia.*

12. *A dzień chylił się ku wieczorowi. Wtedy przystąpiło do niego dwunastu i rzekli: Rozpuść tłum, aby poszli do okolicznych wiosek i osad i tam postarali się o pomieszczenie i wyżywienie, gdyż tutaj jesteśmy na miejscu pustynnym.*

13. *A On rzekł do nich: Wy im dajcie jeś. Oni zaś odrzekli: Nie mamy więcej aniżeli pięć chlebów i dwie ryby, chyba żebyśmy poszli i kupili żywności dla wszystkiego ludu.*

14. *Albowiem mężów było około pięciu tysięcy. Rzekł więc do uczniów swoich: Każcie im usiąść w grupach mniej więcej po pięćdziesięciu.*

15. *I uczynili tak, i posadzili wszystkich.*

16. *Wziąwszy zaś te pięć chlebów i dwie ryby, spojrzął w niebo, pobłogosławił je, rozłamał i dawał uczniom, by kładli przed ludem.*

17. *I jedli, i nasytili się wszyscy; i zebrano pozostałych okruszyn dwanaście koszów.*

Po przeczytaniu fragmentu, nauczyciel upewnia się, czy dzieci dobrze zrozumiały tekst poprzez zadawanie pytań:

- O czym Jezus opowiadał ludziom?
- Kogo uzdrawiał?
- O co uczniowie poprosili Jezusa?

- *Co im odpowiedział Jezus?*
- *Ile chlebów i ryb mieli uczniowie?*
- *Ilu było ludzi na tym miejscu?*
- *Ile koszyków zebrali uczniowie?*

Następnie dzieci wycinają i kolorują obrazki ryb i chlebków i układają je na talerzu. Gdy dzieci jest dużo, można przygotować kilka talerzy, jeśli grupa jest nieliczna, każde dziecko wycina i koloruje więcej obrazków.

Obrazki chlebów i ryb łatwo odnaleźć w internecie.

Przykładowy obrazek chleba:

http://www.classhelper.org/coloring-book-pages/food-and-drink/loaf_of_bread.pdf

Przykładowy obrazek ryby:

http://etc.usf.edu/clipart/7300/7377/fish_7377.htm

Należy przygotować pięć obrazków chleba i dwie ryb. A tak wyglądają ryby i chlebki ułożone na talerzu:

Na koniec można poczęstować dzieci macą – żeby mogły spróbować jak smakuje niekwaszony chleb:

Starsze dzieci, mogą samodzielnie pracować z następującymi fragmentami:

FRAGMENT 1:

Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych [Mat. 4:4b]

FRAGMENT 2:

11. A tłumy, dowiedziawszy się o tym, poszły za nim. Przyjąwszy je, mówił do nich o Królestwie Bożym i leczył tych, którzy potrzebowali uzdrowienia.

12. A dzień chylił się ku wieczorowi. Wtedy przystąpiło do niego dwunastu i rzekli: Rozpuść tłum, aby poszli do okolicznych wiosek i osad i tam postarali się o pomieszczenie i wyżywienie, gdyż tutaj jesteśmy na miejscu pustynnym.

13. A On rzekł do nich: Wy im dajcie jeść. Oni zaś odrzekli: Nie mamy więcej aniżeli pięć chlebów i dwie ryby, chyba żebyśmy poszli i kupili żywności dla wszystkiego ludu.

14. Albowiem mężów było około pięciu tysięcy. Rzekł więc do uczniów swoich: Każcie im usiąść w grupach mniej więcej po pięćdziesięciu.

15. I uczynili tak, i posadzili wszystkich.

16. Wziąwszy zaś te pięć chlebów i dwie ryby, spojrział w niebo, pobłogosławił je, rozłamał i dawał uczniom, by kładli przed ludem.

17. I jedli, i nasycili się wszyscy; i zebrano pozostałych okruszyn dwanaście koszów. [Ewangelia Łukasza 9:11-17]

FRAGMENT 3:

35. Odpowiedział im Jezus: Ja jestem chlebem żywota; kto do mnie przychodzi, nigdy łaknąć nie będzie, a kto wierzy we mnie, nigdy pragnąć nie będzie.

36. Lecz powiedziałem wam: Nie wierzycie, chociaż widzieliście mnie.

37. Wszystko, co mi daje Ojciec, przyjdzie do mnie, a tego, który do mnie przychodzi, nie wyrzucę precz;

38. Zstąpiłem bowiem z nieba, nie aby wypełniać wolę swoją, lecz wolę tego, który mnie posłał.

39. A to jest wola tego, który mnie posłał, abym z tego wszystkiego, co mi dał, nic nie stracił, lecz wskrzesił to w dniu ostatecznym.

40. A to jest wola Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w niego, miał żywot wieczny, a Ja go wzbudzę w dniu ostatecznym.
41. Wtedy Żydzi szemrali przeciwko niemu, iż powiedział: Ja jestem chlebem, który zstąpił z nieba.
42. I mówili: Czy to nie jest Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę znamy? Jakże więc teraz może mówić: Z nieba zstąpiłem?
43. Wtedy Jezus odpowiedział i rzekł im: Nie szemrajcie między sobą!
44. Nikt nie może przyjść do mnie, jeżeli go nie pociągnie Ojciec, który mnie posłał, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym.
45. Napisano bowiem u proroków: I będą wszyscy pouczeni przez Boga. Każdy, kto słyszał od Ojca i jest pouczony, przychodzi do mnie.
46. Nie jakoby ktoś widział Ojca; Ojca widział tylko Ten, który jest od Boga.
47. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, kto wierzy we mnie, ma żywot wieczny.
48. Ja jestem chlebem żywota.
49. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i poumierali;
50. Tu natomiast jest chleb, który zstępuje z nieba, aby nie umarł ten, kto go spożywa.
51. Ja jestem chlebem żywym, który z nieba zstąpił; jeśli kto spożywać będzie ten chleb, żyć będzie na wieki; a chleb, który Ja dam, to ciało moje, które Ja oddam za żywot świata.
52. Wtedy sprzeczekali się Żydzi między sobą, mówiąc: Jakże Ten może dać nam swoje ciało do jedzenia?
53. Na to rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, jeśli nie będziecie jedli ciała Syna Człowieczego i pili krwi jego, nie będziecie mieli żywota w sobie.
54. Kto spożywa ciało moje i pije krew moją, ten ma żywot wieczny, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym.
55. Albowiem ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a krew moja jest prawdziwym napojem.
56. Kto spożywa ciało moje i pije krew moją, we mnie mieszka, a Ja w nim.
57. Jak mię posłał Ojciec, który żyje, a Ja przez Ojca żyję, tak i ten, kto mnie spożywa, żyć będzie przeze mnie.
58. Taki jest chleb, który z nieba zstąpił, nie taki, jaki jedli ojcowie i poumierali; kto spożywa ten chleb, żyć będzie na wieki. [Jan. 6:35-58]

Pytania dla grupy dzieci starszych (do opracowania na podstawie przeczytanych fragmentów):

- Czy pamiętasz, kiedy Jezus wypowiedział słowa „nie samym chlebem żyje człowiek”? [Odpowiedź: Była to odpowiedź na słowa Szatana, który zaproponował, by głodny Jezus na pustyni zamienił kamienie w chleb – warto zwrócić uwagę na to, że są ludzie, dla których ważne są tylko potrzeby ciała – Jezus wyraźnie mówi, że życie to coś więcej niż ubranie czy jedzenie]
- Czy Bóg w Starym Testamencie karmił swój lud? Jaki był ten chleb z nieba? Co to oznacza, jeśli człowiek żyje tylko „samym chlebem”? [Odpowiedź: Manna była chlebem z nieba. Człowiek, który żyje tylko „samym chlebem” troszczy się tylko i wyłącznie o potrzeby swojego ciała]
- Dlaczego uczniowie chcieli rozpuścić tłum? Czy są w tym fragmencie jakieś inne wypowiedzi, które świadczą o tym, że uczniowie myślą i zachowują się „po ludzku”? [Odpowiedź: Uczniowie chcieli rozpuścić tłum, bo nie mogli go sami przenocować ani nakarmić. Wszystkie wypowiedzi uczniów świadczą o tym, że widzą oni całą sytuację z ludzkiej perspektywy: brak pokarmu, brak pieniędzy, żeby ten pokarm kupić]
- Dlaczego Jezus wykorzystał pięć chlebów i dwie ryby, które mu przyniesiono? [Odpowiedź: Jezus czasami wykorzystuje to, co mamy, żeby tego użyć w cudowny sposób]
- Dlaczego akurat dwanaście koszów? [Odpowiedź: Tylu właśnie było uczniów Jezusa, którzy byli świadkami tego cudu]
- Dlaczego Jezus określił siebie akurat jako chleb, a nie jakiś inny pokarm? [Odpowiedź: Jezus nawiązywał do chleba z nieba, który Ojciec zsyłał Izraelitom, chleb jest również pokarmem, który nigdy się nie nudzi]
- Czego nie rozumieli Żydzi? [Odpowiedź: Żydzi nie rozumieli, jak Pan Jezus mógł zstąpić z nieba i w jaki sposób może im dać swoje ciało do jedzenia]
- Co oznacza, że Ojciec pociąga? [Odpowiedź: „Pociąga” znaczy tyle, co „przyciąga”. To, że idziemy za Jezusem wynika z tego, że Bóg Ojciec włożył takie pragnienie w nasze serce]

Copyright by Andrzej Zychła & Wydawnictwo MORPHO © 2011

Wszelkie prawa zastrzeżone. Do użytku własnego.

Zakaz rozpowszechniania bez zgody Wydawnictwa MORPHO

www.mor-pho.pl morpho@mor-pho.pl

